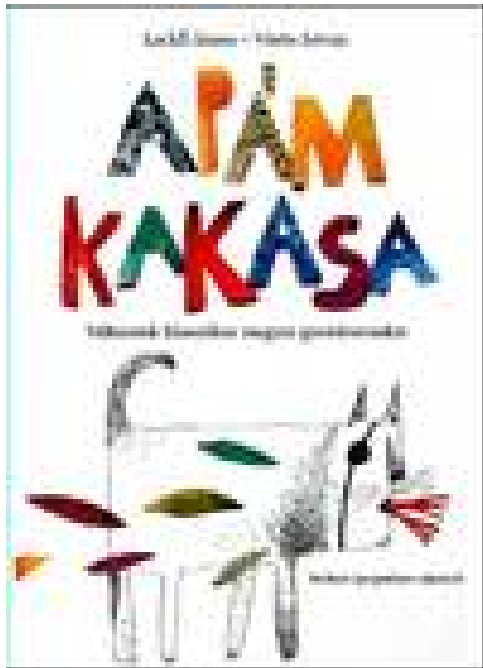

Petőfi Sándor

SZEGET SZEGGEL

Jaj, a hátam, Jaj, a hátam
Odavan!
Szomszéd bácsi kiporozta
Csúfosan.
Átkozott a görcsös fütykös
Somnye!e!
Mellyel engem oly pogányul
Cséplele.

Mért is tart hát kertet s benne
Körtefát?
És az isten rá gyümölcsöt
Minek ad?
Csábitólag kandikált a
Körte rám;

Csábjaik ki már sehogysem
Állhatám.

Átugrottam a plánkon -
Átesém!
Hogy megingott bele májam
És vesém.
S nem elég ez; szomszéd bácsi
Rajtakap,
S akkor jön még a valódi

Haddelhadd.

Én teremtőm! mért is értem
E napot?
Megrakott, hogy minden csontom
Ropogott.
Nesze, monda, nesze másik,
Harmadik!
E a mindentudó tudja,
Hányadik.

Jelen volt a holdvilág a
Lakzinál;
Búsan nézte: szomszéd bácsi
Mit csinál.
Fellegekből vett magára
Gyászmezet,
És megosztva szenvedésem
Könnyezett.

Ő, csak ő nem könyörüle
Egyedül;
Három a tánc! monda, s egyre
Hegedült, -
Hegedült a bottal hátam
Közepén,
Keservesen, siralmasan
Jártam én.

...De 'szen jól van! kiheverem
Én e bajt,
S visszakapja még a kölcsönt,
Vissza majd.
Tudjuk, hányat vert az óra,
Tudjuk ám!

Ön is rak a tűzre rossz fát
Bácsikám.

Ablakunkhoz estenként mért
Sompolyog?
Vettem észre, hányadán van
A dolog.
Más szemében ő a szálkát
Megleli,
S az övében a gerendát
Feledi.

A deákné vászonánál
Ő se jobb:
Engem dönget a lopásért
S szinte lop:
Lopni jár ő, csókot lopni
Nénihez,
Míg anyánk a bibliában
Levelez.

Tegye lábát ablakunkhoz
Ezután:
Fogadom, nem nézek által
A szitán.
Megugratni vagy anyánkat
Hívom át,
Vagy leöntöm dézsa vízzel
A nyakát!

Pusztá-Palota, 1843. (április 15 körül)

*

Lackfi János

Kölcsön kenyér

Ad notam „Szeget szeggel”

Jaj, a mecsboks, jaj, a mecsboks,
Odavan!
Diri néni elkobozta
Csúfosan!
Átkozott igazgatói
Iroda!
Mért evett a fene engem
Be oda?

Nem magamtól! Dirí néne
Rám rivallt,
Akkor én már sejdítettem
Ám a bajt!
Köz tulajdonát rongálom,
Így visít!
Mert a falon gurigázom
A kocsit.

Még hogy a köz tulajdonát,
Közzöhej !
A falat tán a köz festi
Penzlivel ?
És a puha mecsboks-kerék
Kinek árt?
A hölgy ingyen ajándékoz
Unokát?

Jó, én is ingyen szereztem,
De talált
Tárgyak között ez az autó
Engem várt!
Átfestettem gondosan fém-
Részeit,
Zöldebb versenyautó nem is
Létezik.

Sebesebb volt, mint egy ferde
Gondolat,
Verhetetlen pad felett és
Pad alatt.
Betelni sehogy sem tudtam
Én vele,
Hát most aztán fújhatom már,
Ég vele!

A napvilág ablakon át

Bélesett,
Dirinére kést hajított,
Éleset.
Nem segített rajtam persze
Mégsem ez,
A napfény nem dobócsillag,
Nem sebez.

Na de várj csak, Diri néne,
Csendesen,
Suli után merre ballagsz,
Meglesem.
Házad körül ott sündörgök
Napra nap,
Ne is álmodd, hogy kutyád majd
Megharap !

Ások neki én hatalmas
Gödröket,
Beléesik s hetek hosszat
Döglöget.
Engem ilyen vén szipirtyó
Nem ver át,
Láttam én már hamuban sült
Unokát!

Tudok jobbat, autójának
Féke van,
Szétkapom én szerelőként
Gondosan.
Elgurul majd le a völgybe
Féktelen,
Mérges lesz a diri néne
Éktelen.

Ott leszek én, végignézem
Fa mögött,
Látom robbanni az autót,
S röhögök.
Nézem, ahogy diri néne
Sírdogál,
Kölcsön autó, kölcsön kenyér
Visszajár!

